

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 7. november 2017

Rettens nr. 6199/2017

Politiets nr. APK 0100-73251-00090-17

Anklagemyndigheden

mod

T1

født august 1986

”

og

T2

født juli 1982

”

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 31. juli 2017.

T1 og T2 er begge tiltalt for

Lægemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter og mishandling efter straffelovens § 245, stk. 1,

ved fra 2014 og frem til den 3. april 2017 på bopælen

i , i forening og efter fælles forståelse, at have udøvet vold af

særligt rå, brutal eller farlig karakter og mishandling mod deres børn, F1 ;

, født august 2008, F2 født oktober 2011, og F3

, født november 2013,

idet tiltalte T1

- adskillige gange tildelte børnene slag under fødderne med fodbøj,

- flere gange nev børnene i armen, og

- adskillige gange tildelte børnene slag med flad hånd mod hovedet, herunder på kinden, og på låret, alt med smerter og mærker til følge,

samt i mindst et tilfælde sparkede F2

hvilket T2 var vidende om og lod passere samt overværende i flere tilfælde,

ligesom tiltalte T2

- adskillige gange med et bælte tildelte børnene flere slag på armene, på benene og under fødderne, og

- adskillige gange tildelte børnene slag mod flad hånd mod lårene og mod hovedet, herunder kinderne, alt med smerter og mærker til følge, hvilket T1 var vidende om og lod passere samt overværende i flere tilfælde.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte, T2 i medfør af straffelovens § 79, stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, frakendes retten til erhvervsmæssigt at udøve virksomhed på institutioner, opholdssteder og lignende, der væsentligst beboes af børn og unge under 18 år.

De tiltalte har nægtet sig skyldig og nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af de tiltalte og afspillet videoafhøringer af F1 og F3. Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Oplysningerne i sagen

Der er under sagen dokumenteret personundersøgelse af 3. april 2017 fra Retspatologisk Afdeling vedrørende F1. Af undersøgelsens konklusion fremgår bl.a., at der ikke er fundet tegn på vold mod fodsålerne. De tegn på vold og tegn på følger efter vold, der er fundet, er læsioner, der var ukarakteristiske, og som i antal og lokation ikke oversteg, hvad man vanligvis ser hos børn i den alder.

Der er under sagen endvidere dokumenteret personundersøgelse af 3. april 2017 fra Retspatologisk Afdeling vedrørende F2. Af undersøgelsens konklusion fremgår bl.a., at der ikke er fundet tegn på vold mod fodsålerne. De tegn på vold og tegn på følger efter vold, der er fundet, er læsioner, der var ukarakteristiske, på nær to parallelle underhudsblødninger på venstre overarm, der kunne være følge efter greb om armen. Det fremgår endvidere, at anden opståelsesmåde ikke kan udelukkes i forhold til de læsioner, der kunne karakteriseres som tegn på følger efter let til moderat stump vold.

Personlige oplysninger

Af Kriminalforsorgens undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808 af 26. september 2017 vedrørende T1 fremgår bl.a., at T1 skønnes egnet til i givet fald at modtage en dom med vilkår om samfundstjeneste, og at det i tilfælde af en betinget dom uden et sådant vilkår anbefales, at der alene fastsættes prøvetid. T1 har supplerende forklaret om sine personlige forhold, at hun som bioanalytiker på Hospital gerne vil

videreuddanne sig med henblik på at få flere muligheder indenfor hospitalsvæsnet.

Af Kriminalforsorgens undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808 af 14. september 2017 vedrørende T2 fremgår bl.a., at T2 skønnes egnet til i givet fald at modtage en dom med vilkår om samfundstjeneste, og at det i tilfælde af en betinget dom uden et sådant vilkår anbefales, at der alene fastsættes prøvetid. T2 har supplerende forklaret, at det anførte i undersøgelsen er korrekt og dækkende. Han har klaret sig uden psykologhjælp. De venter stadig på en større lejlighed. Han er meget glad for sit arbejde på sted 1. Han har i de år, han arbejdede der, mest på den sikre afdeling, kun været med til en enkelt magtanvendelse. De prøver at håndtere de unges konflikter på en anden måde.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

To af rettens medlemmer udtaler:

F1 har under den første videoafhøring afgivet en i det væsentlige detaljeret og troværdig forklaring, herunder om at hans far nogen gange, når han bliver sur på ham og hans lillebror, tager et bælte frem og slår dem ned under på foden, og at det nogen gange er dem alle, han slår, og nogen gange kun er to og nogen gange kun en. F1 har også forklaret, at han nogen gange er blevet slået over armen med bælte.

F1 har endvidere forklaret, at han nogen gange har strømper på, når han bliver slået under foden, og nogen gange har bare fødder, og at han også er blevet ramt af slagene på benene, herunder mens han har haft shorts på, og at det har efterladt mærker.

F1 har desuden forklaret, at både hans mor og far har slået både ham, F2 og F3 med en sandal under fødderne, og også slået med flad hånd på kinden, i hovedet og på låret, og at det gør ondt. Han har herudover forklaret, at hans mor nogen gange niver på armen, og at hun nogen gange har sagt til hans far, at han skulle slå dem, fordi de havde lavet ballade, og at hans far har set deres mor slå dem.

Rigtigheden af denne forklaring understøttes af, at F2 under videoafhøringen af ham umiddelbart efter afhøringen af F1 - og foreholdt, at F1 har forklaret om voksne, der slår i hjemmet - har bekræftet, at hans mor slår, og at hun også niver på deres arme, herunder med den virkning, at F1 og F3 begynder at græde. F2 har endvidere forklaret, at hans mor slår med sko under fødderne, men at dette ikke gør så ondt, heller ikke på hans brødre. F2 har desuden forklaret, at hans mor også slår med flad hånd, og at hun har sparket, men at han ikke kan huske, hvem hun sparkede.

Om sin far har F2 forklaret, at han kun har slået lidt og kun på F1 og at dette var med flad hånd og med en sko under fødderne.

T1s og T2s teori om, at det, som drengene har forklaret, må tilskrives, at de har oplevet vold i form af slag med en sko under fødderne mod børn i en anden familie under et ophold i land 1, finder vi ikke er plausibel. Det er heller ikke plausibelt, at F1s forklaring i substansen herudover skulle kunne tilskrives hans sorg over hans farfars død og det forhold, at hans forældre i en længere periode har været fraværende mentalt og fysisk på baggrund af farfarens død.

Vi finder endvidere efter omstændighederne ikke at kunne lægge vægt på det, som F1 har forklaret under genafhøringen.

Vi finder det herefter bevist, at T1 og T2 har udøvet de handlinger, der er beskrevet i anklageskriftet, og at disse handlinger med sikkerhed har været vold omfattet af i hvert fald straffelovens § 244, dog således, at det ikke kan anses for bevist, at T1 har sparket F2 og heller ikke, at T2 har slået andre end F1 på armen med et bælte.

Vi finder det endvidere bevist, at T1 og T2 har været vidende om hinandens vold over for drengene og har været enige om udøvelsen af denne som en måde at korrigere drengenes adfærd på. T1 og T2 har således i relation til den samlede voldsudøvelse handlet i forening og efter fælles forståelse.

F1 og F2 har som følge af deres unge alder ikke kunnet afgive en sikker forklaring om hyppigheden og den tidsmæssige udstrækning af den vold, de er blevet udsat for, ligesom det fremstår som usikkert, også i fraværet af lægelige oplysninger herom, hvor grov den udøvede vold faktisk har været.

Vi finder herefter ikke grundlag for at fastslå, at en eller flere af de pågældende voldshandlinger i sig selv har været omfattet af straffelovens § 245, stk. 1. Der er endvidere ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at volden samlet set har haft en sådan karakter og et sådant omfang, at der har været tale om mishandling. Det kan således ikke anses for bevist, at voldsudøvelsen har fundet sted hyppigt gennem flere år, men alene at den har fundet sted flere gange i løbet af en periode, der ikke har været helt kortvarig.

Vi stemmer derfor for at finde de tiltalte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 244 i dette omfang.

Et af rettens medlemmer udtaler:

Jeg finder ikke, at F1 og F2s forklaringer under videoafhøringerne i sig selv giver det til domfældelse fornødne sikre grundlag, og der foreligger ingen andre oplysninger, der understøtter drengenes forklaringer i en sådan grad, at der ikke er rimelig tvivl om, hvorvidt de tre brødre af deres forældre i hjemmet er blevet udsat for vold i straffelovens forstand.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Straffastsættelsen

Straffen fastsættes for både T1 og T2 til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 244.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis T1 og T2 overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på forholdets karakter, herunder i formildende retning på, at volden, for så vidt angår fysiske skader, alene har medført mærker.

Retten har desuden lagt vægt på, at T1 og T2 er ustraffede og har særdeles gode personlige forhold.

Retten har endvidere lagt betydelig vægt på oplysningerne om de nære følelsesmæssige relationer mellem T1 og T2 og børnene, der efter det oplyste trives, og oplysningerne om, at T1 og T2 har samarbejdet med børn- og ungeforvaltningen, herunder i forhold til at tilegne sig nye strategier til at opdrage drengene og løse de konflikter, der er imellem dem, og at styrke deres sociale kompetencer.

Retten finder det herefter i overensstemmelse med praksis på området, jf. herved bl.a. dommene gengivet i TfK 2016.1185 V og TfK 2017.91/2, forsvarligt undtagelsesvist at gøre straffen betinget alene med vilkår om straffri vandel i en prøvetid på 1 år.

Spørgsmålet om rettighedsfrakendelse

To af rettens medlemmer udtaler:

Ved dommen er T2 idømt 60 dages betinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 244, idet han er fundet skyldig i at have udsat sine tre mindreårige børn for vold.

Henset til, at T2 ikke tidligere er straffet og til udtalelsen fra hans arbejdsgiver sted 1, der bl.a. bekræfter hans eget udsagn om, at der aldrig i de knap 4½ år, han har været ansat og arbejdet med de anbragte unge der, har været episoder, hvor han har anvendt vold eller unødigt fysisk magt.

tanvendelse, finder vi ikke, at betingelserne for at tage påstanden om rettighedsfrakendelse til følge efter straffelovens § 79, stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, er opfyldt. Vi bemærker i den forbindelse, at T2 ansættelsesforhold på sted 1 dækker den periode, hvor volden over for hans egne børn har fundet sted. Vi stemmer derfor for at frifinde T2 for påstanden om rettighedsfrakendelse.

Et af rettens medlemmer udtaler:

Efter karakteren af det forhold, som T2 er fundet skyldig i, finder jeg, at betingelserne for rettighedsfrakendelse efter straffelovens § 79, stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, som påstået af anklagemyndigheden, er opfyldt. Jeg stemmer derfor for at tage anklagemyndighedens påstand til følge.

Der afsiges dom efter stemmeflertalet.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 60 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden.

Tiltalte T2 straffes med fængsel i 60 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden.

De tiltalte skal betale de dem hver især vedrørende sagsomkostninger.

Dan Bjerring
Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten på Frederiksberg, den 15. november 2017

Linda Andkjær
Kontorfuldmægtig